

Foaia Iosefinului

Ziar editat de Consiliul consultativ de cartier Iosefin-Dâmbovița, cu sprijinul Primăriei Municipiului Timișoara
ANULI ★ NR. 2 ★ OCTOMBRIE 2008

Iosefinul merită mai mult

Sorin GRINDEANU
Viceprimarul Timișoarei

Cartier cu nume împărătesc, Iosefinul are valențe istorice deosebite, care îi conferă un loc special în peisajul urbei noastre.

Clădirile sale vechi, care au nevoie urgentă de reabilitare, dau un farmec aparte acestui cartier istoric care merită să facem mai mult pentru el.

Pe lângă problema stringentă a reabilitării clădirilor istorice, mai avem aici nevoie de reabilitarea unor rețele de utilități: alimentare cu apă, canalizare, rețele termice și altele.

Sunt câteva lucrări care trebuie și ele urgentate, și ne ocupăm acum de o corelărie mai bună a acestora, precum și de monitorizarea lor permanentă.

O altă investiție importantă pentru cartier este reamanejarea Pieței Iosefin, care nu va desființată, ci va fi transformată într-un spațiu modern pentru un comerț civilizat.

Mai avem Gara de Nord și zona din jurul ei al căror aspect nu ne mulțumește deloc, fapt pentru care va trebui să luăm măsuri de salubritate a perimetrului, dar și de menținere a curățeniei.

Avem și foste fabrici importante, cum este cea de țigărete, prima din țară de acest gen, fosta Kandia, Fabrica de Pălării și uzina de apă industrială, care deși se află în proprietate privată au o soartă care contribuie la aspectul cartierului.

Mai este problema clădirilor retrocedate, unde avem școli a căror situație trebuie rezolvată.

Ar mai fi și altele, dar voi încheia cu Bega pentru care vom reface malurile, vom face alei, iluminat public și altele, după ce anul viitor va fi terminată dragarea Canalului.

Avem multe de realizat împreună și de aceea este importantă implicarea fiecăruia dintre noi.

„Aurul” gospodăriei

Tot mai mult se vorbește de termoizolarea blocurilor de locuințe. Care este prețul unui asemenea proiect? Vă imaginați că nu este foarte mic. Depinde însă de cum abordăm proiectul la nivel de asociație de proprietari, sau cum percepem necesitatea unei asemenea investiții.

Costurile se recuperează în timp

Haideți să vedem avantajele pe care le oferă termoizolarea. Din studii reiese că temperatura interioară - la apartamente, casa scârilor sau alte încăperi cu diferite destinații - poate să crească cu 4-5 grade. Semnificativ, la consumul de energie termică, la cea furnizată de CALOR și de centralele termice de apartament. Per total, costuri mai mici și schimbarea esteticii exterioare - un lucru de considerat, la vechimea lor. Investiția se amortizează în timp, prin reducerea costurilor la combustibil.

Prin izolare termică nu se înțelege doar izolarea exterioară a pereților, ci și a părții de deasupra, adică a terasei. Și acum am ajuns la partea dureroasă a problemei... mansardăm sau nu terasa? Dacă din punct de vedere tehnic, imobilul permite acest lucru, este recomandat. Se va plăti apoi mult mai puțin sau chiar deloc, dacă toți

proprietarii de apartamente înțeleg și sunt de acord cu această schimbare.

Negocierea...

Cine execută această lucrare? O firmă specializată în construcții de acest gen, care are abilitatea de a primi aprobările și de a executa lucrarea după un proiect pus la punct. Nu ne ies bani din buzunar - din contră, în timp vor intra, dacă vom ști să negociem prețul cu firma. Aici au un rol important președintele asociației și comitetul executiv - care au nevoie de abilități de comunicare, negociere și management. Vom avea un imobil cu un alt aspect exterior - mult mai frumos și modern. Vom contribui la mărirea ofertei de locuințe pentru orașul nostru, și de ce nu, pentru copiii noștri.

Ce ar fi... dacă am ieși puțin din standardele vechi? Să ne punem prejudecățile la o parte. Să vedem ce este bine pentru buzunarul și confortul nostru. Ce ar fi dacă am schimba fața orașului, deja EUROPEAN?

Să nu neglijăm această resursă bogată, pe care eu o numesc „AURUL GOSPODĂRIEI”.

Albert Kovacs

Membru în CCC Iosefin-Dâmbovița

Ce ne dorim?

PROPUNERI Consiliul de cartier a prezentat conducerii Primăriei principalele probleme ale locuitorilor

În prima ediția a Foi Iosefinului vă prezentăm o parte a activității consiliului nostru de cartier și câteva dintre obiectivele pe care am reușit să le realizăm împreună cu autoritățile locale. Aminteam de parcul de agrement și locurile de joacă pentru copii realizate pe strada Clăbucet. Nu mai puțin important - tot în domeniul mediului - sunt locul de joacă și canisita refăcute în spatele blocurilor de pe bulevardul Dragalina, de care acum se pot bucura cei care locuiesc în zona Gării de Nord. Montarea unui parapet de protecție pentru călătorii care folosesc tramvaiul, de la Gară, îmbunătățirea iluminatului public și a curățeniei au fost alte câteva măsuri pe care Primăria le-a luat și în coroborare cu solicitările noastre.

Bega, canal navigabil?

Consiliul Consultativ de Cartier Iosefin-Dâmbovița consideră că este bine ca în acest

număr să prezentăm cetățenilor cartierului problemele mai importante ridicate cu ocazia întâlnirii avute recent cu primarul Timișoarei, Gheorghe Ciuhandu. Am ridicat problema curățirii molozului de pe canalul Bega - o activitate care este în competența celor de la Apele Române și care am înțeles că va începe în toamna acestui an. Vom putea astfel ca nu după mult timp să avem un râu mult mai curat și navigabil. Am cerut, de asemenea, montarea a patru toalete ecologice la capetele celor două poduri de peste Bega din zona Gării de Nord, o măsură necesară întrucât ar diminua din lipsa de curățenie cauzată de unele persoane. Se impune măturarea și igienizarea zilnică a Pieței Iosefin, care urmează să fie refăcută și modernizată în curând. Este necesară, de asemenea, refacerea trotuarelor pe Spl. Titulescu, B-dul Republicii și alte străzi din cartierul nostru, precum și forarea unei fântâni publice în

zona Solventul.

Refacerea bazelor sportive

În stația de tramvai de la Gara de Nord, călătorii au nevoie de un refugiu sub care să se adăpostească, iar pe Spl. Titulescu am propus amenajarea unor parcări pentru autoturisme. Consiliul de cartier a mai solicitat semnalizarea intersecției B-dul G. Dragalina cu Spl. Titulescu, dar și restricționarea vitezei tuturor vehiculelor în fața Școlii Generale nr. 12. Una dintre problemele pe care le considerăm

foarte importante este renovarea și repunerea în circuit a bazelor sportive și de agrement Voința, Autoturisme și Constructorul.

Vom reveni cu detalii despre aceste probleme în numărul următor al ziarului nostru, după ce le vom mai fi discutat cu reprezentanții ai Primăriei Timișoara. De asemenea, așteptăm sesizări și propuneri pentru diverse amenajări în cartier și din partea dumneavoastră, prin completarea talonului de pe ultima pagină a ziarului nostru.

Pagină realizată de Gheorghe Dragalina, vicepreședintele consiliului de cartier

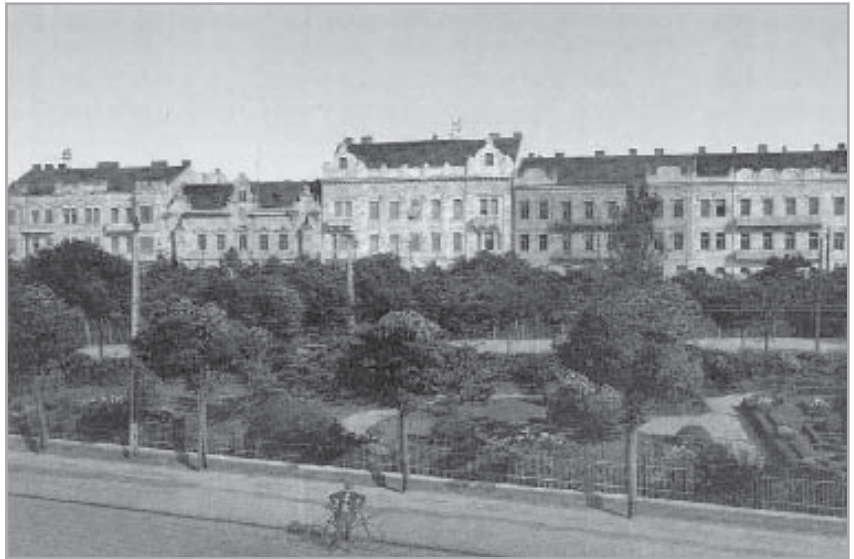

Momente din istoria Iosefinului timișorean

► (Continuare din numărul anterior)

Vorbeam în numărul trecut despre începuturile cartierului Iosefin și prima sa atestare documentară, în anul 1744. Continuăm să vă reținem atenția asupra unor amănunte interesante din trecutul acestui cartier istoric al Timișoarei.

Distanța dintre zidurile cetății și noile cartiere trebuia să fie de 949 m, pentru ca tunurile să poată avea câmp liber de tragere în cazul unui asediu. Ca urmare, în Iosefin a fost interzisă construirea de locuințe între piața Küttl și Cetate. Pe harta din 26 iunie 1744 este scris expres: *“Este absolut interzis ca suburbia germană să se apropie de cetate... Să se construiască doar în aval, în lungul canalului. Să se continue, în mod ordonat, pe lărgimea pe care suburbia o are în prezent”*. Această prevedere s-a aplicat strict timp de peste un veac. Apoi distanța față de cetate s-a redus la 500 m, iar după de-fortificarea Timișoarei (începută în 1891 și încheiată cca. 1905) terenurile astfel eliberate de sarcini au fost vândute de primărie

locuitorilor. Și astfel, încet-încet, Iosefinul s-a apropiat și s-a contopit în noua mare Timișoară.

Pe vechile hărți militare habsburgice apare unul dintre șanțurile romane care atinge Timișoara în zonele Mehala, Iosefin și Freidorf. În ceea ce privește Iosefinul șanțul roman atingea la Vest perimetrul Gării de Nord, trecea peste Elba de azi,

peste Bega, peste piața Iosefin, tăia de la Nord-Est la Sud-Vest strada I. Maniu și continua la sud de Freidorful actual. Amplele lucrări edilitare din ultimele trei veacuri au aplatizat acest șanț sau val roman, așa încât azi este greu de depistat.

Numele inițial de Suburbia Germană sau Maierle Nemțești va fi schimbat în anul 1773. Fiul și coregentul împărătesei Maria Terezia, Iosif - viitorul împărat Iosif al II-lea (1780-1790), a vizitat de trei ori Banatul și Timișoara înainte de urcarea sa pe tronul imperial. Cu prilejul celei de-a doua vizite a sa la Timișoara, în anul 1773, locuitorii și administrația solicită schimbarea numelui în cel de Iosefin, în onoarea acestui fiu de împărat care s-a aplecat cu înțelegere asupra nevoilor Timișoarei. Și așa a și fost denumit: Iosefin, Josefstadt, Jözsefkülváros.

Deși în timp Cartierul a avut și alte nume oficiale, locuitorii Timișoarei l-au denumit și-l denumesc constant simplu: Iosefin.

Dr. Ioan Hațegan

Notă: Fotografii din colecția personală a domnului Octavian Leșcu

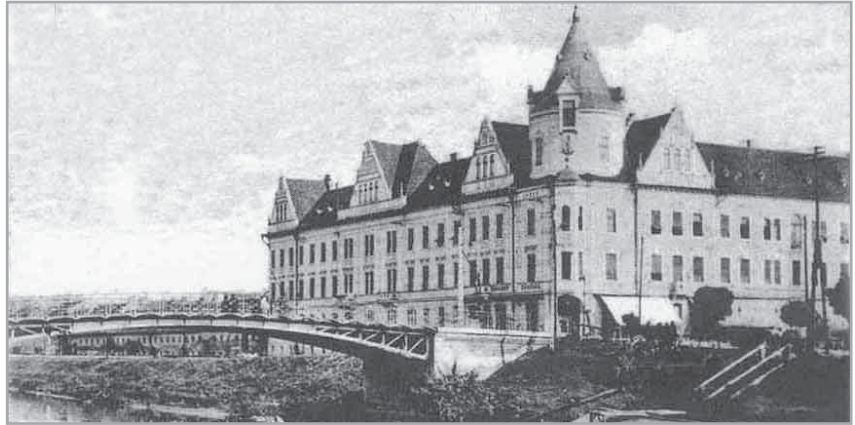
Istoricul Begăi și începuturile navigației

INOVAȚIE Iosefinul a fost punctul de plecare pentru vapoarele care exportau marfă de la Timișoara

Un... titlu de glorie

Pentru timișorenii mai vechi sau mai noi, Bega reprezenta, pe vremuri, un mic titlu de glorie. Chiar dacă nu era un fluviu și nici măcar unul din râurile mai importante ale țării, ci doar un canal, avea o calitate deosebită: era NAVIGABIL, iar Timișoara avea un PORT. În timp, șlepurile au dispărut, vapoarele au devenit amintire, iar în albia înămolită crește stuful. Căpitanii și-a mutat sediul din Iosefin și doar puțin mai știu unde venea vaporul de la Otelec. Gospodinele își făceau cumpărăturile direct pe puntea acestuia. În amonte de fosta fabrică de lanțuri se încărcau șlepurile cu grâne.

Vreme de câteva decenii (1716-1778), Timișoara și întregul Banat s-au aflat sub administrație imperială. Primul guvernator civil și militar al provinciei a fost contele Caude Florimond Mercy d'Argenteau - un bun organizator, sub conducerea căruia a început refacerea orașului Timișoara, ca și a întregului ținut. Pentru dezvoltarea economică și reabilitarea provinciei, prioritate

era, printre altele, găsirea unei soluții optime de transport a lemnului și a produselor agricole. Esențial era ca surplusul dat de natură și meșteșuguri să fie dus cu efort minim la Dunăre pentru a fi apoi exportat în Austria.

De la Făget la Tisa

Pentru realizarea acestor obiective a fost imperios necesară canalizarea râului Bega. Acest râu, cu meandre fără număr, curge de la Făget, la patru mile depărtare de Lugoj, până

la Becicherecul Mare, în celalalt capăt al Banatului. Aici, în fața Titelului, Begheul se varsă în Tisa, care, îmbogățită cu acest ultim afluent, se unește curând cu Dunărea. Construirea canalului a început de lângă Făget, prin Răchita, Belinț și Chizatău. Pe cât posibil în linii drepte, până în apropiere de Timișoara.

Gheorghe Popovici

► (Continuare în nr. următor)

TALENT UNIVERSAL

► (Continuare din numărul anterior)

Clasele primare le-a urmat Károly Kós la Sibiu, liceul l-a absolvit la Cluj, iar facultatea de arhitectură, la Budapesta. După obținerea diplomei de arhitect, a participat la realizarea unor lucrări reprezentative: a proiectat printre altele mai multe pavilione pentru grădina zoologică, ansamblul de clădiri din cartierul Városmajor din Budapesta, biserica romano-catolică din Zebegény, edificiul Muzeul Național Secuiesc din Sfântu Gheorghe, Fabrica de gaz din Târgu Mureș, biserica reformată de pe Calea Mănășturului din Cluj etc. A făcut călătorii de studii în mai multe țări din vestul Europei, dar a poposit și în Orientul Apropiat. Și-a construit o casă în satul Stana din ținutul Calatei, unde a elaborat proiecte de arhitectură, a redactat și a tipărit revista literar-artistică „Kalotaszeg” (Zona Calatei), a scos cărți pe o tipariniță rudimentară, manuală.

După destrămarea Imperiului Austro-

Ungar, a locuit și a activat la Cluj și la Stana. Încă în anul 1921 a fost unul dintre autorii și semnarii faimosului manifest *Kiáltó Szó/Cuvântul strigător*, în care a îndemnat maghiarii din România să renunțe la poziția lor de rezistență pasivă și să înceapă să-și făurească o existență solidă în noile condiții istorice și sociale și să-și asigure perspectivele de viitor. A devenit director al corporației *Erdélyi Szépművés Céh* (Breasla făuritorilor de frumos din Transilvania), iar din 1928 redactor al revistei *Erdélyi Helikon/Heliconul transilvănean*, cea mai prestigioasă publicație literară editată în România perioada interbelică, în limba maghiară. Károly Kós a adus o contribuție determinantă la organizarea și coordonarea vieții obștești, literare și artistice a maghiarilor din România.

Ca arhitect a fost adeptul unor curente inovatoare, valorificând într-un stil original structura, elementele de detaliu ale tipului

de construcție populară specifică pentru zonele Călatei, Secuimii și Munții Apuseni. În 1930 a sprijinit nemijlocit fondarea asociației *Barabás Miklós Céh* (Breasla Miklós Barabás), care a întrunit în rândurile sale cei mai renumiți artiști plastici maghiari din România. După cel de-al doilea război mondial Károly Kós a activat în calitate de profesor universitar la Institutul Agronomic din Cluj. S-a pensionat în 1952. S-a stins din viață în 24 august 1977, la Cluj, la venerabila vârstă de 94 de ani. Romanele, textele dramatice și cărțile sale de specialitate - *Attila királyrúl ének/Cântec despre regale*, *Attila Sztambul/Istanbul*, *Varjú nemzetség/Neamul Varjú*, *Budai Nagy Antal históriája/Istoria lui Budai Nagy Antal*, *Gálok/Familia Gál*, *Országépítő/Ctitorul de țară* au fost traduse și în limba română. Traducerea în limba română a romanului istoric *Varjú nemzetség/Neamul Varjú* a fost făcută de timișoreanul Aurel Buteanu. Casa comunității maghiare din Timișoara de pe str. Putna nr. 7 poartă numele eruditului scriitor, arhitect și artist plastic Károly Kós.

János Szekernyés

Parohia ortodoxă Timișoara - Iosefin

ISTORIE Continuăm să vă prezentăm începuturile unuia din cele mai importante lăcașe parohiale din Timișoara

Lucrările de zidire a bisericii au fost finalizate în anul 1936. Biserica este clădită din cărămidă, are forma de navă cu suprafața de 200 mp. și o capacitate de aproximativ 1000 de credincioși. Construcția ei a fost inspirată de interiorul celebrei Sfânta Sofia din Constantinopol, cu o cupolă centrală bizantină, înaltă de 24 m, acoperită cu tablă, reeditand stilul tradițional mănăstiresc, cu clopotnița aparte, în profil de piramidă trunchiată, cu contraforturi și patru balcoane evazate, înaltă de 33 metri și cu acoperiș din tablă.

Artă tradițională bisericească

Pictura murală a fost executată între anii 1935-1936 de către prof. Catul Bogdan (absida altarului și în continuare), dr. Ioachim Miloia (cupola centrală și bolta semicilindrică spre altar, precum și icoanele de pe iconostas). În anul 1958, profesorul Anastasie Demian a restaurat pictura și a mai adăugat 18 scene biblice la strane, balcoane și cor. Prof. Victor Jurca, între anii 1983-1986 a restaurat și a completat, la rândul său, pictura cu peste 70 de scene și suprafețe compoziționale în tehnicile tempera și frescă.

Iconostasul, candelabru și mormântul Domnului, în stilul baptisteriului de la Curtea de Argeș, au fost sculptate în lemn de tei de maestrul Ștefan Gajo. Tronurile, stranele și scaunele din biserică sunt sculptate în lemn de stejar, cu aceleași modele ca și iconostasul, de maestrul Traian Novae, iar mobilierul și chivotul din Sfântul Altar au fost realizate între anii 2001-2002 de sculptorul Hie Sârbu din Caransebeș. În anul 2007 a fost realizat mobilierul din cele două balcoane ale bisericii și din spațiul pentru cor (cafes) de către sculptorul Ionel Paun din Timișoara.

Predomină elementele din marmură

Pardoseala este din marmură albă de Rușchița, cu modele de marmură roză, iar altarul, înălțat cu trepte și balustradă din marmură albă săpată în ramura de crini, ilustrează cele șapte Sfinte Taine și darurile Sfântului Duh. În subsolul altarului se

află mormântul preotului paroh Ioan Imbroane, sub o placă de marmură sculptată cu un chenar de crini.

Clopoțele, în număr de șase, armonizate în arpeggiu, au fost turnate în anul 1936, în anul 2007 fiind realizat sistemul electronic de tragere a acestora. Curtea bisericii, amenajată în parc, este împrejmuită cu zid de cărămidă și grilaj de fier forjat, construit tot în anul 1936.

Mii de credincioși la sfințirea lăcașului

Consiliul parohial, întrunit la 30 august 1936, a hotărât ca slujba de sfințire să aibă loc în data de 8 septembrie 1936, cu ocazia sărbătoririi hramului bisericii. Slujba a fost oficiată de episcopul Aradului, dr. Andrei Magieru, în fruntea unui sobor format din 22 de preoți, răspunsurile liturgice fiind date de corul românesc din localitatea Coștei (Serbia). Au participat câteva mii de credincioși și toți fruntașii vieții românești din oraș și județ, comandanți ai unităților militare și politic, alte oficialități. În urma lucrărilor de restaurare, biserica a fost resfințită în anul 1958 de episcopul Vasile

Lazarescu, iar la 7 septembrie 1986 de Înalț Prea Sfintitul dr. Nicolae Corneanu, mitropolitul Banatului.

Prima catedrală a Timișoarei

Pentru biserica din Iosefin, părintele Ioan Imbroane a înființat corul „Doina Banatului”, dirijat de profesorul Nicolae Ursu, compus din elemente cu o înaltă cultură muzicală, singurul cor bisericesc permanent în acel timp nu numai în Timișoara, ci în tot județul Timiș-Torontal. De asemenea, preotul paroh a înființat societatea caritativă a femeilor „Regina Maria”, un dispensar medical care a funcționat cu ajutorul medicilor din parohie și a amenajat un teren sportiv pe malul râului Bega „pentru ca tineretul să aibă loc de distracții sub supravegherea Bisericii” (Condica parohială, p.8).

De-a lungul anilor, în biserica din Iosefin, prima catedrală a Timișoarei, au slujit episcopul dr. Vasile Lazarescu, instalat aici în 25 martie 1941, mitropolitul dr. Nicolae Corneanu și episcopii-vicari ai Arhiepiscopiei.

Preot Ionel Popescu

Cel mai rapid caricaturist al lumii

PERSONALITATE Ștefan Popa Popa's este în Cartea Recordurilor și i-a portretizat pe George Bush, Jaques Chirac și Vladimir Putin

Într-o dimineață superbă de august am reușit să stăm de vorbă cu d-nul ȘTEFAN POPA POPA'S la reședința Domniei Sale din Timișoara.

Bună dimineața maestre; pentru început vă rog să primiți mulțumirile membrilor Consiliului Consultativ de Cartier Iosefin-Dâmbovița pentru sprijinul pe care ni l-ați acordat anul acesta la Sărbătoarea Etniilor în cadrul Zilelor Cartierului, cu prezentarea unor lucrări valoroase din colecția personală. Pentru a fi mai bine cunoscut în rândul locuitorilor acestui cartier istoric IOSEFIN-DÂMBOVIȚA, în cadrul Consiliului Consultativ de Cartier s-a născut ideea unui interviu cu D-voastră pe care vă mulțumim că l-ați acceptat.

Domnule ȘTEFAN POPA POPA'S, sunteți timișorean?

Nu. M-am născut în Caransebeș la 11 iunie 1955, orașul în care au văzut lumina zilei și Înalt Prea Sfinția Sa Corneanu Mitropolitul Banatului, regretatul Dr. Caius Sgăvîrdea și alții. Timișoara este orașul care m-a adoptat și unde am absolvit Institutul Politehnic „Traian Vuia” în anul 1980.

Când ați început să desenați?

Am început să desenez la vârsta de 5 ani, iar la 7

ani mi-a fost publicată prima caricatură într-un ziar local. La 14 ani am publicat prima caricatură în singura revistă umoristică editată sub regimul lui Ceaușescu - Revista „URZICA”.

Când v-ați consacrat ca și caricaturist?

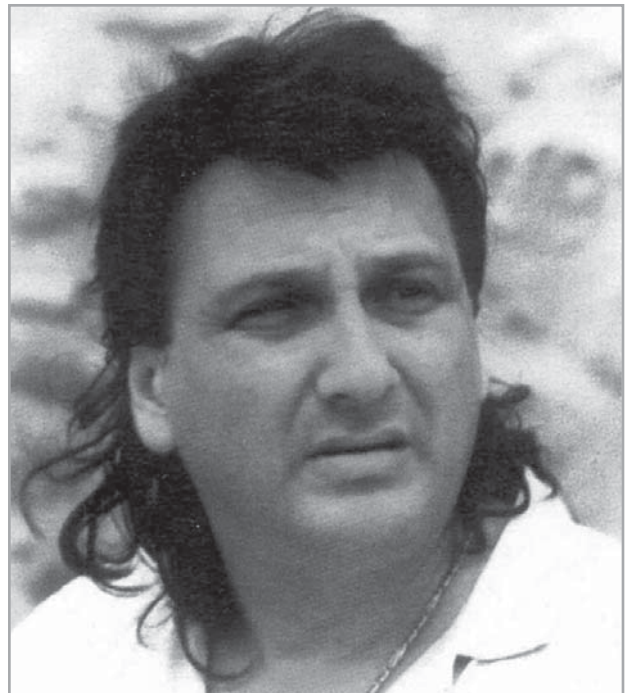
După 1980, când am devenit caricaturistul oficial al Festivalului de la Confolens și al altor festivaluri internaționale. În 1990 am tipărit primul album de grafică satirică, iar pe 17 oct. 1995 am reușit să depășesc recordul mondial de viteză, într-o oră realizând 131 de caricaturi. Am fost declarat cel mai rapid caricaturist al lumii, record ce a fost omologat în Cartea Recordurilor.

Ce ne puteți spune despre realizările D-voastră pe plan artistic?

Ca președinte de onoare al Asociației Caricaturiștilor Români, am organizat toate saloanele profesionale din țară. În 1996 am fost caricaturistul oficial la Olimpiada de la Atlanta, Olimpiada de șah de la Bled (Slovenia) în 2002 și Palma de Mallorca (Spania) în 2004. Am participat la mai multe târguri internaționale la Berlin, Praga, Varșovia, Zagreb, Ingolstadt, Bruxelles, Paris etc. Am fost invitat la festivalul Beethoven - Ringstrasse Gallery, la Viena-Prater în 1988.

Pe plan intern cum ați fost apreciat?

Acasă, în România, sunt Cetățean de Onoare în 26 de orașe, printre care Timișoara, Cluj-

Napoca, Caransebeș, Drobeta Turnu Severin, Slatina, Ploiești, Vaslui etc.

În activitatea D-voastră pe plan internațional, sunt convins că ați cunoscut o serie de personalități.

Da. Peste 200 de șefi de state și guverne din toată lumea au primit caricaturile lor, semnate POPA'S, printre care amintesc: George W. Bush, Jaques Chirac, Gerhard Schroeder, Silvio Berlusconi, Vladimir Putin, Jose Manuel Barosso și alții.

În ce măsură sunteți implicat în viața cultural-artistică?

În cariera mea o serie de filme și spectacole mă au ca protagonist în următoarele țări: SUA, Canada, Franța, Danemarca, Ungaria, Serbia, România etc.

Și acum, la sfârșitul acestui interviu, câteva cuvinte despre proiectele D-voastră și un mesaj pentru cititorii FOII IOSEFINULUI.

În momentul de față am în lucru un nou album cu caricaturi și urmează să particip la o serie de saloane internaționale în țară și străinătate. Cititorilor ziarului FOAIA IOSEFINULUI le doresc din toată inima sănătate, belșug și bucurie, care bucurie a cam dispărut din viața românului. DUMNEZEU SĂ FIE CU TOȚI ROMÂNII.

Va mulțumesc pentru timpul acordat și vă dorim și noi multă sănătate.

Interviu realizat de Gheorghe Popovici

Sărbătoarea cartierului – cultură, artă, diversitate

CONTINUITATE Evenimentul aflat deja la a treia ediție a atras un public numeros la toate manifestările din program

A treia ediție a zilelor dedicate cartierului Iosefin a reunit forțele celor care au participat la această sărbătoare, care se dorește o tradiție lasată urmașilor. Programul încărcat, desfășurat pe parcursul a două zile, a fost bine primit de toți cei pe care sărbătoarea noastră i-a surprins pe stradă, la școală sau în sala de spectacol.

Expoziție culinară a etniilor

Am avut desene, poezie, dans, caricaturi, carte, fotbal, un festin culinar, dar mai ales invitați de onoare: Ioan Hațegan, Ștefan Popa Popa's, Maria Grapini, Gheorghe Ciuhandu. Stângăcia organizatorică sperăm că a trecut neobservată, în tumultul tineresc al elevilor care intrau în vacanța mare. Părinți, bunici sau profesori s-au bucurat împreună de clipe de neuitat oferite de copiii noștri. Sărbătoarea sperăm că a atras atenția și aleșilor locali, preocupați de campania electorală.

Elevii au răspuns „prezent!”

Școlile din cartier au înțeles importanța sărbătorii Iosefinului

și, la inițiativa Consiliului Consulativ, au răspuns pozitiv la organizarea unui spectacol la Școala Generală nr. 12. Aici am găsit bunăvoința și înțelegerea conducerii școlii. A avut loc o expoziție de desene a elevilor de la școlile din cartier. Elevilor cu cele mai reușite lucrări li s-au acordat premii la începutul serbării de sfârșit de an din cadrul școlii, la care au participat elevi și cadre didactice. Drept recompensă

pentru spectacolele cu care au încântat copiii și adulții prezenți, am acordat tuturor elevilor participanți pachete cu dulciuri sau diplome.

Consiliul de cartier a organizat pe terenul din parcul Clăbucet „Cupa școlilor din cartier” la fotbal, la care au participat echipe formate din elevi de la școlile generale nr. 6, 12 și 27. La final s-au acordat cupe câștigătorilor, iar tuturor sportivilor pachete cu dulciuri.

Idei din partea voastră?

Mulțumim pe această cale tuturor cadrelor didactice, elevilor precum și spectatorilor care au participat la aceste manifestări dedicate cartierului nostru. Dorim ca pe viitor să primim cât mai multe propuneri din partea cetățenilor acestui cartier legate de cum ar dori să arate evenimentul dedicat lor, în așa fel încât să putem oferi fiecăruia o sărbătoare pe placul și gustul lui. O modalitate de a ne trimite ideile dvs. este și prin intermediul chestionarului pe care îl publicăm pe ultima pagină în fiecare ediție a „Foi Iosefinului”. Mulțumim celor din presa locală care au scris despre eforturile noastre și au postat imagini cu evenimentul înfăptuit.

Mulțumim Consiliului Local pentru încrederea pe care ne-au acordat-o și sprijinul financiar, precum și colegilor din consiliul de cartier, fiecare în felul său străduindu-se și punând umărul la organizarea și realizarea acestui proiect.

**Gheorghe Dragalina
Victor Oprețescu**

